

รุ่งทิwa อินทร์ปรง 2554: การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสำเร็จในอาชีพ และ
ความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง
จังหวัดบึงกาฬ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน
ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สุภาณี สนธิรัตน์ Ed.D.
173 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง ระดับ
ความสำเร็จในอาชีพ และระดับความพึงพอใจในชีวิต ของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ 2) ศึกษาความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพารา
ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน 3) ศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวน
ยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จ
ในอาชีพ กับความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง
จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ เกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขง
จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -
test ค่า F – test ทดสอบรายคู่ Multiple Comparisons โดยใช้ LSD และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์
สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึง
กาฬ มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสำเร็จในอาชีพ และความพึงพอใจในชีวิต อยู่ในระดับ
ปานกลาง 2) ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนเนื้อที่ในการปลูกยางพารา มีผลต่อความพึง
พอใจในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ 3) การรับรู้ความสามารถ
ของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 4)
ความสำเร็จในอาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.001

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก